

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Exempla, In Septem Capitalivm Vitiorm Detestationem,
Per Qvadragesimam, An. 1646. narrata**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1649

§. 10. Inuidiæ malignitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49161)

cur non esse posset etiam inter religiosos? 1. Cor. 3. 3.
Creta, ait post supra citatum Plutarchum, quidam, nullum habet venenum, præter phalangium, id est, aranei genus: ita non est monasterium tam sanctum, quod immune sit, ab obrectationis, & invidentiæ malo. Quibus dici merito potest: *Cum sit inter vos zelus & contentio*, Rom. 13.
nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? 13. Quod etiam notat totas Congregationes, ac Sodalitates sacras, quæ invicem provocantes, invicem invidentes, inanis potius, quàm diuinæ gloriæ cupidæ esse arguuntur: sicut & totæ nationes, inter quas, velut hæreditarius linor gliscit: ad quas quotidie clamat Apostolus: *Cum sit inter vos zelus & contentio, nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis?*

Immo ambulatis in æternam damnationem. Grauißimum enim crimen est istud. *Invidia & fornicatione, & adulteria peior est*, ait S. Chrysostomus, *luxuria enim in operato tantum sistit, invidia verò totam subvertit Ecclesiã, & toti nocet terrarum orbi: hæc homicidij mater est; ista fratrem Cain occidit: ista Esau Iacob insecutus est, ista fratres Ioseph; ista diabolus cunctos homines perire curat.* Sed primò omnium ipsum invidentem. *Sicut enim viperas dicunt.*

M s   abrupto

X.
INVIDIÆ
MALIGNI-
TAS.
S. Chryf.
hom. 44.
ad pop.

- S. Basil. *abrupto ventre matris, nasci, ait S. Basilus, sic*
 hom. 11. *inuidia concipientem se animam corrodit, & ta-*
befacit: suppliciumq; suum est, vt loquitur
 Poëta. Ex alijs vitijs aliqua saltem voluptas
 capitur, liuor est tristitia de bono alterius, &
 sine delectatione, nisi quòd, sicut alij bonis
 proximi gaudent, malis ingemiscunt; ita vi-
 ce versa liuidus è fratris sui commodis dolo-
 rem concipit; è damnis delectationem. *Risus*
 Ouid. l. 2. *abest, nisi quem visi mouere dolores. Sicut enim*
 Metam. *vultures, teste S. Augustino, pratis amœnis*
 S. Augu- *& odoratis desertis, ad tabida & feculenta loca*
 stin. ser. *feruntur; musca quoque, prateritis salubribus*
 83. de *membris ad ulcera properant; sic inuidi neglecto*
 temp. *vita splendore, & rebus magnificè gestis, errata*
tantum obseruant, & diuulgant; vt diminu-
gloriam eius, cui inuident. Quam si diminu-
ere possunt, exultant in aduersis illius; si non
possunt, in prosperis illius affliguntur. Quæ
exultatio in aduersis alterius, etsi non sit
ipsa inuidia, sed velut filia ex illa sequatur,
tamen, vt est frequentissima, ita grauissima,
neque sua pœna caret. Quæ de caussa eam
 Iob. 31. *Iob tantopere declinauit, qui ausus est dice-*
 29. *re: Si gauisus sum ad ruinam alterius, qui me*
oderat: & exultavi, quia inuenisset eum malum.
 Prou. 17. *Et alio loco dicitur: Qui in ruina letatur al-*
 terius

terius, non erit impunitus, ait Salomon; & cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina eius, non exultet cor tuum, ne forte videat Dominus, & displiceat ei, & auferat ab eo iram suam; eamq; in te transferat. Immo transfert. Nam vita carniuum sanitas cordis, putredo osium inuidia; & sicut ærugo ferrum, sic inuidia quæ infecit, animum consumit. Quippe, vt Plautus ait: *Inuidere aly bene esse, tibi male esse, miseria est. Qui inuident, egent. illi quibus inuidetur, rem habent.* Itaque Deus inuidum cruciat amaritudine sua; qui semper carpitq; & carpitur vnà; punit hostimento etiam ac talione; & ni resipiscit, ad æterna supplicia amandat. Neque eò differt poenam; sed, in hac ipsa illi vita, quendam Auernalium suppliciorum gustum propinat. Vnde inuidia non solum alienos, verum multò magis eum, quem possederit, lacerare consuevit, vt ait D. Ambrosius, Immo inuidi liuido dente se ipsos rodunt, consumunt, occidunt, & secretis conscientia vngulis discerpunt. Quod in Aiace Telamonio ostendit Sophocles, cui quia mortui Achillis arma abiudicata, & Vlyssi in præmium virtutis data sunt, furor incredibilis mentem occupauit, qui eum eò impulit, vt in proprium gladium incumberet;

Prou. 24.
17.

Prou. 14.
30.

Plaut. in
Triculentis.

S. Ambr.
lib. de fuga
seculi.

Sophocles
in Aiace.

1. Reg. 31.
4. Plura
alia ex-
empla
sunt apud
Surium
tom. 4. in
vita Ar-
nolphi.
c. 24. 38.
41. 42.

beret; quod & regiâ inuidiâ rabido Sauli tandem contigit. Qui, quoniam in innocentissimum, optimeque de Rep. meritum Dauidem ira inuidiaque flagrauit, à Domini spiritu relictus est, & à nequam possessus, donec & ipse Isacidarum Ajax in gladium proprium incubuisset. Sed hoc ipsum etiam in Soldani filio regni inuasore, supra à nobis memorato, exemplum ac remedium porro videamus.

PARS SECVNDA.

XI.
CRVDE-
LISSIMA
TYRANNI
INVIDIA
PVNITA,
ET FIDE-
LIS MINI-
STRI
CHARITAS
LAVDATA.

DOSTQVAM is lamentabilem illam stragem edidit, & partim, iunioris fratris vociferatione, partim aliunde ex aula, tot parricidiorum cædes invulgus erupit, pronum fuit, vnicuique cogitare, quid ipse ab eiusmodi rege sperare posset, qui tam crudelis fuit in proprios fratres ac parentes. Itaque seditio inde gliscere cœpit, quam, vbi dudum ad id armato dispositoque milite, callidus parricida sopiuit, cruenta manu sceptrum inuasit, regnumque violenta successione occupavit iniustus hæres. Quod vt magis muniret, censuit vterius fulciendum, interitu eorum, quos patri suo sciuerat fidissimos extitisse; in subditos quoque